

Friedrich Wilhelm Weber,
Dektrilitio, ĉapitro 8, La druidino

tradukita de Manfred Retzlaff

1 Regis nokto enarbare,
kalmo kaj nenio bruis;
ĉirkaŭ l' trunkoj de la arboj
milde la lunlumo fluis.

2 Nur malsupre en la valo
babiladis rivereto,
kiel flustre, duondorme
diras ion infaneto.

3 Foje nur eksonis fore
de anaso raŭka krio;
foje oni aŭdis ion,
se de arbo falis io.

4 Vagis jen la melo, kiu
vivas en arbar' ermite,
tra l' faghaloj, ĉirkaŭiris
senarbejojn li evite.

5 Tie, ĉe deklivo norda,
meze en la sovaĝejo,
jen situis iu groto,
for de ia homloĝejo.

6 Vasta estis ĝi, senfina;
iam estis ĝi loĝata
laŭ saga' de nanoj, kiuj
iris for, nun evitata.

7 Estis tio lok' terura,
kiel pordo de l' infero;
serpentumis sur la rokoj
verdaj ĉiroj de hedero.

8 Serpentumis arbradikoj
tra la fendoj de l' ravino;
kvazaŭmorta, forgesite
loĝis jen la druidino.

...

9 Sola estis ŝi kun hundo,¹⁴
 kun la oldaj dioj, kiuj¹⁵
 alparolis ŝin en ŝtormoj
 aŭ en birdo-voĉoj iuj.

10 Ĉe la fonto antaŭ l' grot' sen
 movo estis ŝi kaŭranta,
 kiel griza ŝtonfiguro
 super tombo malĝojanta.

11 Suben pendis lutra felo
 ĝis la kokso, de la kolo;
 kovris ŝiajn membrojn falda
 vesto ĝis la maleolo.

12 Songe sidis kun la frunt' ŝi
 en maldekstra mano sia,
 dum la dekstra mano kuŝis
 sur la kap' de hundo ŝia.

13 Sidis ŝi jen meditante,
 unu el la inoj mornaj,
 kiuj ĉerpas el la fonto
 de la scio, tiuj Nornaj.¹⁶

14 Ĉu revagis ŝiaj pensoj
 al la tagoj forfuĝintaj,
 antaŭ ol la Frankoj estis
 Saksajn landojn konkerintaj?

15 Ĉu ŝi afliktiĝis pro la
 mizerega nuna stato,
 aŭ ĉu antaŭ ŝi vidiĝis
 en estont' malbona fato?

...

¹⁴aŭ:

Solis ŝi kun sia hundo,
 ŝi kun siaj dioj solis,
 kiuj en birdvoĉoj kun ŝi
 aŭ en ŝtormveter' parolis.

¹⁵aŭ:

sola kun la dioj, kiuj

¹⁶La Nornoj (vidu PIV) estas laŭ la ĝermana mitologio diinoj, kiuj destinas la sorton de la homoj, ili korespondas al la Parcoj de la greka mitologio.

16 Grumblis ŝia hundo, glimis
de okuloj liaj brilo;¹⁷
ĉar de malproksime sonis
paŝoj tra l' arbar-trankvilo.

17 Jen Elmar', li ŝin salutis,
rekte antaŭ ŝi haltante.
„Kion volas vi?“ ŝi diris,
ŝian kapon ne levante.

18 „Svanahild', vi saĝulino,
pli ol tri generaciojn
vi favore ja konsilis
niajn Falkajn familiojn.

19 Hejmen iris al Votano
kaj al Frejo ĉiuj; domo
mia estas forlasita,
estas mi soleca homo.“

20 „Malfermita al vi estas¹⁸
ja la voj' al amikaro,
sed sur voj' ne surpaŝata
kreskas densa arbustaro.

21 Juna Falko, longe flugis
vi ne plu al grundo mia;
ĉu vi timas la tag-lumon,
ke vi venas je hor' tia?

22 Je solstic', ĉe l' ŝtono estis¹⁹
lasta renkontiĝo nia,
aŭdis mi pri la enhala
brava flugil-bato via,

...

¹⁷aŭ:

verde lia okul-brilo;

¹⁸aŭ:

Malfermita al vi estas
ja la vojo al-amika,
sed sur vojo ne paŝata
kreskas arbustaro pika.

¹⁹aŭ:

Ĉe l' ofero-ŝton' okazis

23 Ke bruligis viajn plumojn
vi en flamoj.“ - „Tion, kion
homa dev' ordonas, ĉu vi
volas nun kondamni tion?“

24 „Ne kondamnas mi, mi laŭdas
noblan faron, pensas nure:
kio pelis vin, ne estis
tio homa devo pure.

25 La ĉasist' fariĝis predo,
kaj la falk' malsovaĝigi
lasis sin, per leda ĉapo
sin blindigi kaj lamigi.“

26 „Ho, patrino, vi severa!
Dolorigas min ja tiaj
vortoj viaj; jam suferis
mi sufiĉe de aliaj!“

27 „Luktis vi kun urs' kaj rompis
vi la ostojn ja de tiu:
Ĉu dum flor-rompado pikis
vin insekt' aŭ vermo iu?“

28 Ĉu vi ploras nun, ĉar skrapis
fine vin per sia pinta
ungo la katet', kun kiu
longe estas vi ludinta?“

29 „Akraj estas viaj vortoj;
luktas ja en mia sino
unu kontraŭ la alia
amo kaj malaminklino.²⁰

30 Mi parolos aŭ mi mortos!
Kion mi en mia sino
longe portis, mi ĝin povas
plendi nur al vi, patrino.

...

²⁰ aŭ:

„Akraj estas viaj vortoj;
luktas ja en mia koro
unu kontraŭ la alia
amo kaj malamfervoro.

31 Helpu min, min malsanulon,
 min konsilu, saĝulino!
 Estas, kiun mi nun amas²¹
 kristanin', de Frank' filino!''

32 Jen la druidin' rektigis
 sin, profunde ŝi suspiris,
 dolorige kaj severe
 jenon al Elmaro diris:

33 „Jam perdita estas vi! Se
 brulus la haldomo via,
 malpli estus pereiga
 jena brul' ol fajro tia.

34 Iru al la Franka grafo,
 ke vin tiu kristanigu,
 antaŭ l' kruco vi vin klinu
 kaj per akvo vin baptigu.

35 Ĉu ne opiniis digna
 vi el virgulinoj niaj
 iun zorgi pie por la
 dom' kaj stal' kaj korto viaj?''

36 Diris li: „La dipatrino
 pesas ĝojojn kaj dolorojn;
 kiel vento akvo-ondojn
 ŝi kondukas la hom-korojn.

37 Ĉu memoras vi je l' kant' pri
 Svanahildo, la aminda,
 kiu ploris - ni ĝin ofte
 kantis - pri junulo Vinda. ²²

38 Dronis tiu Vinda knabo,
 ŝi priploris sian amon;
 amas mi nun ekstertribe,
 ĉu ne faris ŝi la samon?''

...

²¹aŭ:

Estas tiu, kiun amas
 mi, de l' Franka graf' filino!"

²²Vendoj aŭ Vendoj estas alia nomoj por la Slavoj. La Germanoj (kaj verŝajne ankaŭ iliaj antaŭuloj, la ĝermanaj triboj) nomis siajn orientajn najbarojn tiel, en la germana lingvo: Wenden.

39 Ŝi mallevis sian kapon:
„Jarojn vidis mir fordrivi,
mi malhelon antaŭvidas;
triste estas longe vivi.

40 Ol la altaĵoj kverkoj tie
estas mi jam pli maljuna,
kiuj multajn jarojn kreskis
ĝis ilia alto nuna.

41 Estas mi jam prae aĝa, ²³
fremda en la novaĵoj,
mi egalas al kaduka
trunko inter maj-verdaĵoj.

42 Laca estas mi jam ege;
baldaŭ mi pro mortmalsano
el Saksuj' salutojn lastajn
portos al la di' Votano.

43 Dia sorto, homa sorto
estas antaŭdecidita:
Unu restas, regas. - Via
vojo estas destinita.

44 Iru! Aŭdas en la arboj
mi jam mesaĝiston mian:
Sur arbaraj padoj sombraj
vi renkontos faton vian!²⁴ -

45 Iris nun Elmar'. - La luno
kaŝis sin post nub-kurteno;
pluvo-gutoj susuradis,
grize venis la mateno.

46 Sen konsol', melankolie
tra l' arbar' li iris tiam;
tiom fremda kaj soleca ²⁴
li sin sentis ja neniam.

...

²³aŭ:

Estas mi sagao-aĝa,

²⁴aŭ:

tiom sola, forgesita

estis li ĝis nun neniam.

47 Kion diris la Valino,²⁵
kiel li komprenu tion?
Ĉu ŝi celis malamikon? -
Ĉu koleran iun dion? -

48 Iru vi nur! Bonaj fortoj²⁶
ankaŭ gardos vin estonte:
Sur arbaraj padoj iras
vi al via fat' renkonte.

*Traduko de la Germana poemo "Dreizehnlinden, Kapitel 8, Die Drude" de FRIEDRICH WILHELM WEBER (Frederiko Vilhelmo Vebero, *1813-12-25 – †1894-04.05) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04).*

Arg-580-1171 (2012-04-26 09:51:11)

²⁵Laŭ la ĝermana mitologio estics Wala, esperante: Valino, la nomo de iu profetino aŭ ĝenerale profetino.

²⁶aŭ:

Iru vi, Elmaro! Bonaj
fortoj gardos vin estonte: